

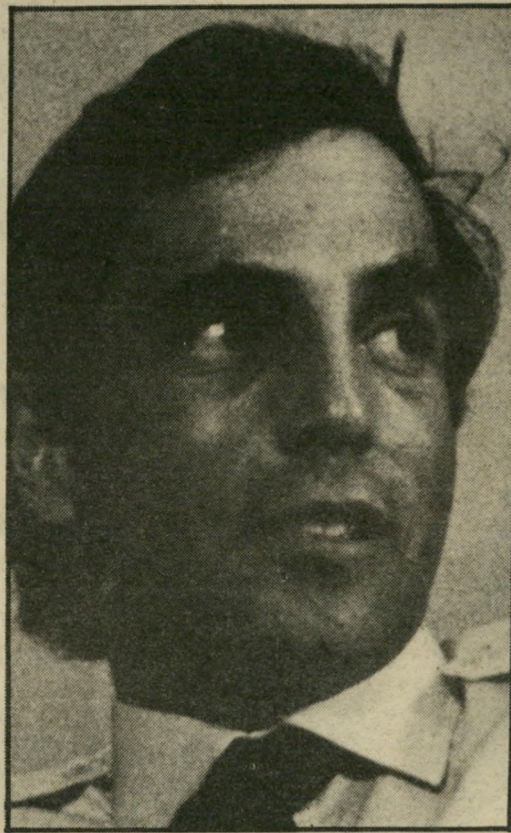
גדי כפי:

„אנחנו שילמנו את החשבון של המימסד!“

הבחירות לרשויות המקומיות נגמרו סופית. הנבחרים יעברו בקרוב למקום עבודתם החדש. בנייני העירייה והמפסידים ילכו הביתה. מה עושה אדם שבמשך עשר השנים האחרונות היה ראש-עירייה ונשאר מיתאום ללא עבודה. ממה הוא יתפרנס בחודש הבא? שאלתי את ראש-העירייה היוצא של אילת, גדי כפי. מה הן תוכניותיו.

כמשך 10 שנים לא יצאתי לחופש. לא ידעתי מה זה חג ומה זה יום אחד של מנוחה. התמכרתי לעניין הזה של טיפול בעיר. ופיתאום, היום כבוקר, אני קם ומגלה שלאילת יש חוף-ים יוצא מהכלל, ואני מגלה שכולם בעיר הוואת שזופים. כולם — חוץ ממני.

- **אז חודש ימים תשתזף. מה אחר כך?**
אני לא נולדתי ראש-עירייה. לפני שנבחרתי, עברתי 17 שנה כקוצ'ניור-אילת-אשקלון. אני במיקצועי מתגרס-מכונות. אחרי החופש, אתחיל לחפש עבודה.
- **איך אתה מסביר את ההפסד שלך?**
עסקתי יותר בעשייה ופחות ביחסי-ציבור. חשבתי, שהתושבים כל הזמן מסתכלים על מה שנעשה בעיר וזה מספיק. כדעבר, מסתבר שהייתי צריך יותר ללסוף אנשים, הייתי צריך להתפשר עם החוק.
- **מה זאת אומרת להתפשר עם החוק?**
את האנשים הרבה יותר מעניין הרשיון לסגירת המירפסת שלהם מאשר מצב העיר. מלבד זאת, יש תמיד תיסכול נגד המימסד, ורווקא כראש-העירייה החוקים הם רואים את נציגי המימסד. אז שילמנו את החשבון של המימסד — ישראל פלה, צבי צילקר, יוסף נבו ואני.
- **אתה אומר שתחפש עבודה. תחפש גם מחוץ לאילת, תהיה מוכן לעזוב את העיר שלך?**
אעדיף למצוא עבודה כאילת. אבל כרוך שמיגוון ההצעות באילת הוא יותר מוגבל, ואסור לשכוח שאני צריך לפרנס מישפחה.
- **מה אומרת המישפחה שלך על ההפסד בבחירות?**
כרגע הראשון יש, אכזבה ותיסכול. אבל אחר כך זה עובר. אשתי כבר אמרה לי שהיא מאוד שמחה שזכתה שוב כבעל ושילדירם יש שוב אבא.
- **האם בזאת נגמרה הקריירה הציבורית?**
כרגע אני ממש לא יודע. צלצלי אלי בעוד שבועיים-שלושה. תהיה לי תשובה כשיבילך.

רון חמיצר:

„השלט, לסיים קפיץ לי לפני העיניים!“

לפני כמה שבועות התחילו לשרד בטלוויזיה את התוכנית „מה שבא“, והיו שתלו בה תיקויות רבות. בינתיים, לדעת רבים, היא הפכה עוד תוכנית מלל אחת מני רבות, שבה אוספים מרואיינים לא תמיד מעניינים. בשבוע שעבר ניתחו על התוכנית והמנחה שלה, דן חמיצר, קיטויות של ביקורת. מפני שכאשר סוף-סוף שודר בה ראיון אנושי, מרתק ומעניין, עם ציון אשתר, חייל שנמצע באסון צור לפני שנה, הופסק הראיון באמצע, באופן שרירותי, והתוכנית נסתיימה. אחריה שודרו ארבע דקות של תשדירי-שרות. שאלתי את דן חמיצר, אשר הביא את אשתר לתוכנית וראיין אותו, מדוע זה קרה.

אני מודה שזה היה רבר מביש ומחפיר, עם סיום טרגי. מי שקצת מכין מה שקורה בטלוויזיה יודע, שהיה פה צירוף מיקרים לא סימפטי. אנחנו מקבלים כל הזמן הוראות מהמפיקה שלנו ומהבימאי. מכיוון שזה שידור חי, הם כל הזמן עוקבים אחרי השעה ואנחנו נאלצים להיות מאוד ממושטעים בעניין הזה.

הבחור היה צריך להתראיין לפני משה ורדי, אבל באמצע התוכנית ניגש אלי הבימאי ואמר שהם מחליפים את הסדר מסיבות טכניות, כך שאשתר יהיה אחרון. ואז הגיע זמן הראיון איתו, ולא היתה לי אינדיקציה של זמן.

הראיון היה קשה ובעייתי מאוד. הוא חשב הרבה ודיבר לאט. ניסיתי להיות אמפטי, וזה לא-פשוט לטירון כמוני. כאשר סוף-סוף הוא נפתח והתחיל לספר, קפץ לי מישוה לפני העיניים עם השלט „לסיים“.

לנו ברור שלסיים פירושו מייד. הייתי בטוח שאנחנו עולים על מבט לחדשות והפסקתי את הבחור.

אולי יכולתי לסיים את זה בצורה יותר מיקצועית, אבל זה חלק מחוסר-הנסיון שלי. שידור התוכנית הזאת הוא מורכב ביותר. שידור חי, הרבה תקלות טכניות ושני מנחים באמת סירונים — אז הצופים הם שקהאימונים שלנו.

- **מה עשית כדי שדבר כזה לא יקרה לך שוב?**
בטוח שאני אפיק את כל הלקחים מהעניין.
- **לא ראיתי את כל התוכניות של „מה שבא“, אבל קראתי הרבה ביקורת. מה דעתך?**
אני מוכן לקבל ביקורת. השאלה היא רק ממי. הכי מצחיקה אותי זו הביקורת של אהרון בכר שהגיע לתוכנית הראשונה שלנו שיוכר לגמרי, עשה צחוק מעצמו, ועכשיו אין לו האומץ לבקר את התוכנית בצורה ישירה, אלא מנסה להכניס עקיצות והשמצות במאמרים על נושאים אחרים.
- **במה שונה התוכנית מ„זה הזמן“, למשל?**
זה הזמן היא תוכנית הרבה יותר טובה. אבל צריך לתת לניסיון הזה צ'אנס. אני מאמין שיש לתוכנית פטנציאל, מפני שהיא תוכנית לא מוגדרת.
- **אין שום כושה להתעסק בדברים יותר פשוטים ועממיים. לא צריך כל ערב, בין 8 רפ, לראות רווקא את וירג'יניה וולף או את תומאס מאן.**

ד. ל.:

„בגלל בגין, כל האומניקים נמצאים בלבנון!“

- **כולם מתלוננים שהמצב הכלכלי החדש הרס את עיסקיהם. אנשים קונים פחות, נסעים פחות, מבליים פחות ואולי אפילו אוכלים פחות. פגשתי ברחוב את ד"ר, העוסקת במיקצוע העתיק ביותר בעולם, ושאלתי אותה מה המצב בעסק השלה.**
בחי, הבגין הזה הרס אותנו קודם הוא לקח את כל האומניקים והעביר אותם, בגלל המלחמה, מתלאביב ללבנון. ועכשיו זה שהוא עשה מצב קשה עם הכסף, כמעט אין לנו עבודה.
- **מה זה יום טוב אצלך?**
יום טוב זה שגומרים מהר ונשאר כיד 250 אלף לירות.
- **ומה זה יום רע?**
כמו היום. מהבוקר אני בכביש ועשיתי רק 27 אלף. כל אחד גם רוצה הנחה, ואני נתנת — כי אחרת ילך.
- **אז מה את עושה?**
עובדת שתי מישמרות, ולא מספיק לי הכסף.
- **אין לך חסכוניות?**
מותק, כסף שבא מהר הולך מהר, לא שמעת על זה?
- **ואם המצב יהיה עוד יותר גרוע ולא יהיו לך בכלל לקוחות, מה תעשי?**
אני לא מאמינה שיהיה מצב כזה, שכלב לא יגיע, אבל אם יהיה, אני אפילו לא יכולה להגיד לך שאני ארד לכביש. אני כבר פה.